

— NEBELVÍR —

Střed pozornosti

Nebelvír a strhávání pozornosti na sebe je něco, co jde ruku v ruce. Ať už to dělá úmyslně nebo ne, pozornosti neunikne. V každém případě ji umí velice dobře využít ve vlastní prospěch či aby ji odlákal od něčeho jiného. Takže pro lumpárničky s kamarády je úplně ideální stejně jako pro to, když jen chce někomu ukázat nový triček. Možnosti využití takového osobního reflektoru jsou široké a omezené jen nápaditostí studenta a úspěchu jeho pokusu.

Nebelvírský student zase jednou dělá něco, co na něj zaručeně strhává pozornost ze všech stran. Kdo ho může slyšet či vidět k němu rychle stáčí pohled a kouká, co to tam vyvádí. Ihned se mu dostává povzbuzování a tak tedy předvádí, co umí. Je to nějaký triček? Povedený vtípek? Nové koště? To je vlastně vcelku jedno, hlavní je, že to ostatní takhle ocení.

Nebelvírský student zase jednou dělá něco, co na něj zaručeně strhává pozornost ze všech stran. Kdo ho může slyšet či vidět k němu rychle stáčí pohled a kouká, co to tam vyvádí. Už zase se předvádí? To už je fakt ohraný tohle. Dostává se mu otrávených pohledů, otočení očí a hned z něj všichni odtrhávají pozornost jinam. Je jasné, že ať už plánoval předvádět cokoliv, ostatní to prostě absolutně nezajímá a co hůř, ani se mu to nepovede.

— HAVRASPÁR —

Průzkumník

Havraspárčan se už od prvního ročníku zajímá o to, co na bradavickém hradě vlastně všechno je. Prozkoumává místnosti, hledá tajné chodbičky, prostě se snaží usnadnit si přesouvání po hradě a nalezení klidu v tajných místnostech na maximum. Pomáhá tomu hodně jak vlastní intuice tak ale i znalosti starších spolužáků a možnost pracovat s Roweninou knihovnou umístěnou ve společenských prostorách modrých. Není tedy divu, že se jednou za čas podaří něco zajímavého objevit.

(**První ročník** – Kuchyně; **Druhý ročník** – Tajné schodiště vedoucí ze cvičebny do havraspárské věže k patě schodů; **Třetí ročník** – Módní klub; **Čtvrtý ročník** – Tajná chodba vedoucí z obrazu Percivala Pratta na Velkém schodišti do Loděnice s heslem ‘Tohle heslo je absurdní’; **Pátý ročník** – Hradní zbrojnice; **Šestý ročník** – Tajná chodba vedoucí do Prasinek hřbetem Jednooké čarodějnice s heslem ‘Dissendium’ (Nejedná se o přesun v rozhraní do chatů Prasinek); **Sedmý ročník** – Komnata nejvyšší potřeby)

Vlastnost pasivně odemyká podle ročníku možnost bez zásahu vypravěče objevit a využívat tajné chodby a místnosti.

Vlastnost nelze využít v herním chatu.

— ZMIJOZEL —

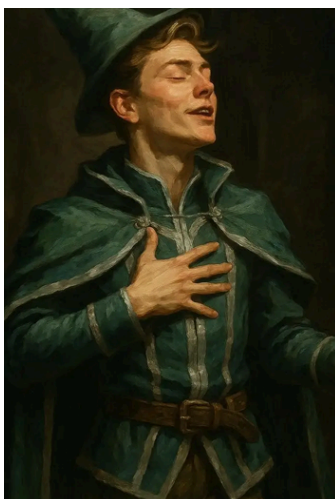

Konexe

Zmijozelčani jsou známí tím, že jejich rodiče se znají s kde kým a čaje o páté si pravidelně dávají s ministrem kouzel či o víkendu chodí hrát famfrpálek s ředitelem školy. Prostě a jednoduše ví, kde si dělat přátele. A tenhle student? Ten zase ví, kdy tyhle známosti svých rodičů vytáhnout na ty, kdo je štvou, otravují a nebo když se chtějí třeba jen povýšit.

Zmijozelský student se obrací na konexe své rodiny a vyhrožuje či se chlubí tím, že pokud bude chtít, rodiče se o to postarají aby bylo po jeho. Znepříjemnit život otravnému sokovi? Vytáhnout se před dívkou? Obojí funguje. A to dobře. Dotyčného toto prohlášení tak dostane, že nemá vůbec slov, a teď je vlastně nasnadě chtít být na zmijozelcovo dobré straně ať už to zamýšlel jak chtěl.

Zmijozelský student se obrací na konexe své rodiny a vyhrožuje či se chlubí tím, že pokud bude chtít, rodiče se o to postarají aby bylo po jeho. Ten na koho tohle ale zkouší jen vyprskne smíchy a dobře se mu vysměje. Tak on že zvládne zařídit aby měl nějaké speciální zacházení? To tak. Bez rodičů by žádné konexe neměl! Chlubit se cizím perím se ne vždy vyplatí a tohle je zrovna ten případ, kdy to nebyl dobrý nápad. Celkem trapný.

Konexe

— MRZIMOR —

Vždy připraven

Tenhle Mrzimorčan je naprosto ideální společnost ke každé lumpárně a výpravě. Nosí s sebou totiž nějak záhadně úplně všechno. Je schopný si z kapsy vytáhnout celou večeři i s talíři a příbory!

Jak? To je už otázka, na kterou zná odpověď jen on. Je totiž prostě vždy připraven na všechno. Má žízeň? Vytáhne pití. Někdo si odře koleno? Má náplast. A co třeba umělý knírek a paruka? No fakt, má úplně všechno.

Mrzimorský student se rozhodne zase ukázat jako nejužitečnější v okolí a začne prohledávat své kapsy, brašnu vysypávat botu. Všichni na něj v očekávání toho, že potřebný předmět má, hledí a čekají s čím se vytasí tentokrát. A skutečně! Ať je potřeba jakákoliv obyčejná věc běžně k dostání, on jí vytáhne a vyslouží si pochvalná poplácání po zádech, údiv nad tím, co všechno to s sebou tahá a případně i ten vděk.

Mrzimorský student se rozhodne zase ukázat jako nejužitečnější v okolí a začne prohledávat své kapsy, brašnu vysypávat botu. Všichni na něj v očekávání toho, že potřebný předmět má, hledí a čekají s čím se vytasí tentokrát. Jenže on hledá a hledá... No a nenachází. Setkává se s otrávenými pohledy jasně naznačujícími, že ostatní akorát tak obírá o čas. Tak zase jednou se ukázal jako ten méně užitečný a teď nezbývá než mlčet a držet krok s hanbou sklopenou hlavou.

